

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เรือนจำกลางบางขวางได้เริ่มจัดตั้งขึ้นตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงมีพระราชดำริที่จะทรงสร้างเรือนจำขนาดใหญ่ที่มีความมั่นคงแข็งแรง เพื่อรองรับผู้ต้องขังคดีอุกฉกรรจ์มหันตโทษจากเรือนจำหัวเมืองทั่วราชอาณาจักรมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2445 จึงได้ทรงโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้จัดซื้อที่ดินที่ตำบลบางขวางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา อำเภอตลาดขวัญ (อำเภอเมือง) จังหวัดนนทบุรี เพื่อก่อสร้างเรือนจำแต่ยังได้ที่ดินไม่พอ ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้ทรงโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้จัดซื้อที่ดินเพิ่มเติม และเริ่มให้มีการสร้างในปี พ.ศ. 2470 สร้างเสร็จเรียบร้อยในปี พ.ศ. 2474 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ทรงให้ชื่อว่า “เรือนจำกองมหันตโทษ” จึงย้ายผู้ต้องขังเรือนจำอุทโทษ (เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน) ไว้ที่เรือนจำกองมหันตโทษ ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “เรือนจำกลางบางขวาง” เมื่อปี พ.ศ. 2484 ตั้งอยู่เลขที่ 117 หมู่ที่ 3 ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี เรือนจำกลางบางขวางปัจจุบันเป็นเรือนจำระดับความมั่นคงสูง เป็นหน่วยงานที่มีฐานะสูงกว่ากองในสังกัดกรมราชทัณฑ์ประเภทบริหารราชการส่วนกลาง รายงานโดยตรงต่อกรมราชทัณฑ์

เรือนจำกลางบางขวางมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2539 และประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอำนาจการควบคุมผู้ต้องขังของเรือนจำ ลงวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2548 ที่สำคัญคือ (1) ควบคุมผู้ต้องขังชายที่คดีเสร็จเด็ดขาดหรืออยู่ระหว่างอุทธรณ์ ฎีกา ที่มีกำหนดโทษตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไปถึงประหารชีวิต โดยรับผู้ต้องขังจากเรือนจำ และทัณฑสถานทั่วประเทศ (2) ให้การศึกษาอบรม และฝึกวิชาชีพ และสิทธิประโยชน์ต่างๆ แก่ผู้ต้องขังตามที่กฎหมายกำหนด (3) ให้สวัสดิการและการสงเคราะห์รวมทั้งดูแลสุขภาพอนามัยผู้ต้องขัง และ (4) ดำเนินการประหารชีวิต นอกจากนี้แล้ว ในแผนปฏิบัติการกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. 2551-2554 ได้กำหนดวิสัยทัศน์กรมราชทัณฑ์ไว้ดังนี้ “กรมราชทัณฑ์ เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ ในการควบคุม แก้ไข และพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง เพื่อคืน

คนดี มีคุณค่าสู่สังคม” ส่วนพันธกิจ คือ (1) ควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีอาชีพ และ (2) บำบัด ฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ

เรือนจำกลางบางขวางได้ดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการผู้ต้องขังหลายเรื่อง ตัวอย่างเช่น สวัสดิการขั้นพื้นฐาน (ปัจจัย 4) สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล สวัสดิการด้านกีฬาและนันทนาการ สวัสดิการร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง เป็นต้น ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ข้อ ก (8)

อย่างไรก็ตาม เท่าที่ผ่านมา เรือนจำกลางบางขวางได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวางบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (1) ปัญหาด้านทรัพยากรมนุษย์ เช่น เรือนจำกลางบางขวางขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญที่จะดำเนินงานด้านสวัสดิการผู้ต้องขังอย่างแท้จริง (2) ปัญหาด้านการบริหารงบประมาณ เช่น เรือนจำกลางบางขวางขาดงบประมาณในการจัดการด้านสวัสดิการผู้ต้องขัง (3) ปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไป เช่น เรือนจำกลางบางขวางไม่มีการวางแผนการปฏิบัติตามแผนและการประเมินผลแผนด้านการจัดสวัสดิการผู้ต้องขังอย่างเป็นระบบ (4) ปัญหาด้านการบริหารวัสดุอุปกรณ์ เช่น เรือนจำกลางบางขวางมีวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการที่จะดำเนินงานด้านสวัสดิการผู้ต้องขัง (5) ปัญหาด้านการบริหารคุณธรรม เช่น เจ้าหน้าที่เรือนจำกลางบางขวางบางส่วนละเลยไม่สนใจด้านสวัสดิการผู้ต้องขังเท่าที่ควร (6) ปัญหาด้านการบริหารข่าวสาร หรือข้อมูลข่าวสาร เช่น เรือนจำกลางบางขวางขาดการประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่ทันสมัยอย่างเพียงพอในการที่จะดำเนินงานด้านสวัสดิการผู้ต้องขัง (7) ปัญหาด้านวิธีการ ระเบียบ แบบแผน หรือเทคนิค เช่น เรือนจำกลางบางขวางต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัดในเรื่องการควบคุมผู้ต้องขังแต่ระเบียบดังกล่าวเป็นอุปสรรคบางประการต่อการดำเนินงานด้านสวัสดิการผู้ต้องขัง (8) ปัญหาด้านการบริหารเวลา หรือกรอบเวลาในการปฏิบัติงาน เช่น เรือนจำกลางบางขวางไม่ได้ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นเหตุให้การปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการผู้ต้องขังล่าช้า (9) ปัญหาด้านการประสานงาน หรือการประนีประนอม เช่น เรือนจำกลางบางขวางไม่ได้ปรึกษารื้อกับหน่วยงานอื่นเพื่อจัดแบ่งหน้าที่ด้านการจัดสวัสดิการผู้ต้องขังที่ซ้ำซ้อนกับ หรือคล้ายคลึงกันของแต่ละหน่วยงานให้ชัดเจนขึ้น และ (10) ปัญหาด้านการวัดผล หรือการประเมินผล เช่น เรือนจำกลางบางขวางขาดการวัดผล หรือการประเมินผลรวมทั้งไม่เปิดโอกาสให้ประชาชน หรือหน่วยงานภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการวัดผล หรือการประเมินผลด้านการจัดสวัสดิการผู้ต้องขัง เหล่านี้เป็นต้น

ด้วยเหตุผลที่แสดงถึงความสำคัญและความจำเป็น ตลอดจนอำนาจหน้าที่ และตัวอย่างปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวางข้างต้น ประกอบกับผู้ศึกษาปฏิบัติราชการอยู่ที่เรือนจำกลางบางขวางด้วย จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษา

เรื่อง “การพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง” โดย นำปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการที่เรียกว่า 11M มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ ทั้งนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งในทางวิชาการ และทางปฏิบัติต่อหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และ ประชาชนทั่วไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย หมายถึง การแสดงถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษาอย่างกว้าง ๆ โดย แยกเป็นข้อ ๆ ในเวลาเดียวกัน ได้มีการแสดง “เหตุผลของการกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยแต่ละ ข้อ” ไว้ด้วยเพื่อแสดงให้เห็นถึงการนำเสนออย่างชัดเจน เป็นระบบ และนำวัตถุประสงค์การวิจัยแต่ละ ข้อ ไปใช้ได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น นอกจากนี้ ยังเป็นพื้นฐานหรือแนวทางสำหรับการ ศึกษาในหัวข้ออื่นที่มีความสัมพันธ์กัน (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553: 7) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โฟร์เพช) ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งวัตถุประสงค์การวิจัยเป็น 5 หัวข้อ ดังนี้

2.1 ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำ กลางบางขวาง

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยหัวข้อนี้ เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจ ปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวางตาม กรอบแนวคิด 11M ข้อมูลในส่วนนี้ จึงถือว่าเป็นข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (fact) ทั้งในอดีต และขณะ ทำการศึกษา รวมทั้งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการแสดงความคิดเห็น หรือเสนอแนะการพัฒนาการ บริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวางอย่างเป็นระบบต่อไป

2.2 ศึกษาการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำ กลางบางขวาง

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยหัวข้อนี้ เพราะการศึกษาย่อมไม่สมบูรณ์หาก ขาดการพัฒนา หรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนา และหลังจากการที่ผู้ศึกษาได้ทราบและเข้าใจ ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงทั้งในอดีตและขณะทำการศึกษา ตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวางที่สำคัญมีอะไรบ้างแล้ว เช่นนี้ ย่อม ทำให้ผู้ศึกษามีข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การเสนอแนะการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุน สวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวางในอนาคตตามกรอบแนวคิด 11M โดยส่วนใหญ่เป็น ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น (opinion) ของผู้ศึกษา

2.3 ศีรษะยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยข้อนี้ เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอนาคตเพิ่มมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง ข้อมูลส่วนนี้ถือว่าเป็นข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นซึ่งได้จากการศึกษาข้อเท็จจริงหรือข้อมูลในอดีตและขณะทำการศึกษา

2.4 ศึกษาภาพรวมการบริหารจัดการและภาพรวมแนวโน้มของการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยข้อนี้ เพื่อจะทำให้ทราบและเข้าใจภาพรวมการพัฒนาและภาพรวมแนวโน้มของการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวางในอดีตกับปัจจุบัน ข้อมูลที่ได้จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเสนอแนะการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวางได้ตรงประเด็นเพิ่มมากขึ้น

2.5 ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมของการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยข้อนี้ เพื่อจะทำให้ทราบและเข้าใจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มต่อภาพรวมการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวางตามกรอบแนวคิด 11M แต่นำมาใช้เพียง 10 ด้านว่าเหมือนกัน หรือแตกต่างกันในด้านใดบ้าง เป็นต้น ข้อมูลส่วนนี้จะมีส่วนช่วยในการวางแผนการปฏิบัติงานหรือการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวางตามกรอบแนวคิด 11M ได้ตรงประเด็น และครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น

หมายเหตุ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์การวิจัยจำนวน 5 ข้อ (ข้อ 2.1-2.5) ดังกล่าวข้างต้น โดยไม่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ด้วยแม้แต่ข้อเดียว สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาไม่ตั้งสมมติฐานไว้ เนื่องจากเห็นว่า (1) การตั้งสมมติฐานจะเป็นการชี้นำทำให้การศึกษาขาดความเป็นอิสระ เพราะได้ตีกรอบ หรือกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้าโดยผู้ศึกษาคาดการณ์ หรือรู้คำตอบแล้วเป็นส่วนใหญ่ จากนั้น ผู้ศึกษาจึงหาคำตอบที่ได้จากการศึกษาหรือวิจัยมาใส่ให้ครบกระบวนการ ทำให้การศึกษาไม่ปฏิบัติตามธรรมชาติ อีกทั้ง (2) สมมติฐานถือว่าเป็นส่วนย่อยของวัตถุประสงค์การวิจัย และผู้ศึกษาใช้การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยแทนการกำหนด

สมมติฐาน นอกจากนั้น (3) อาจทำให้สับสนและหลงไปให้ความสำคัญกับการพิสูจน์สมมติฐานมากกว่าวัตถุประสงค์การวิจัยที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับการวิจัย

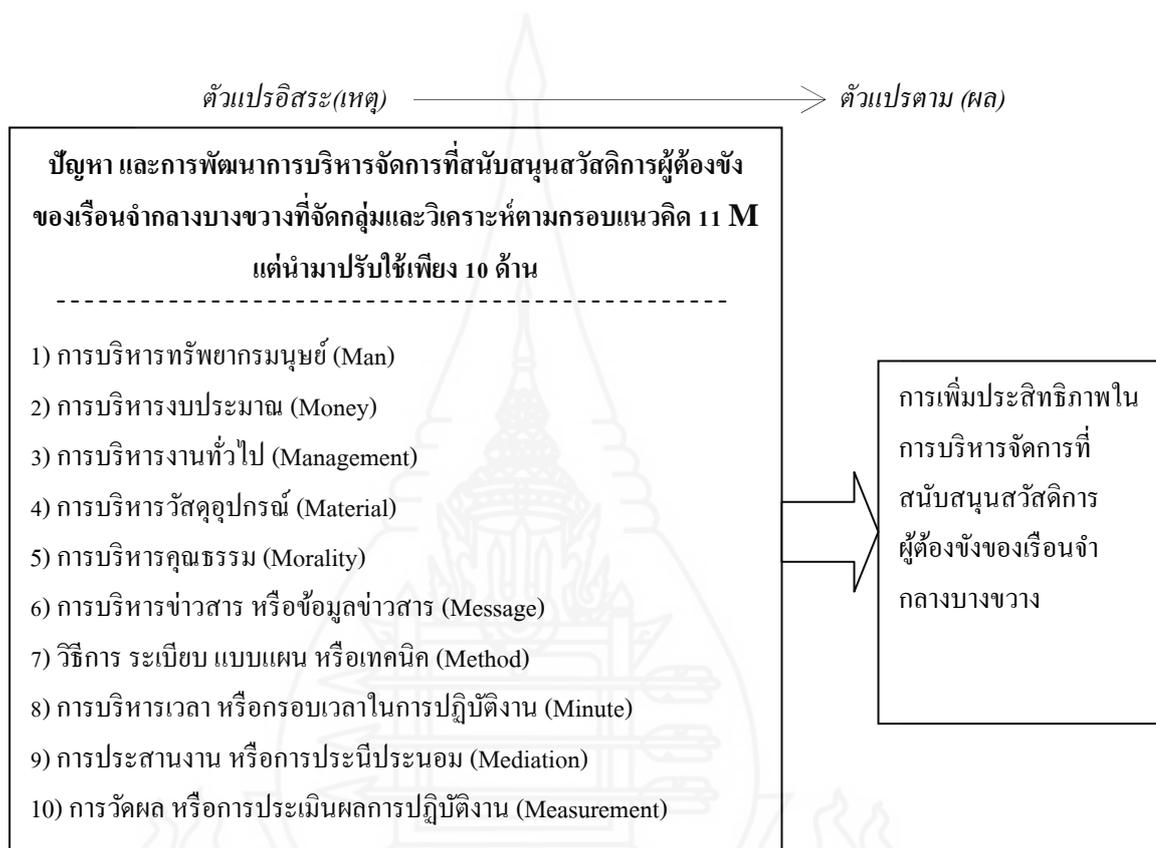
3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องมีกรอบแนวคิด เพราะกรอบแนวคิด หมายถึง แนวคิด แนวทาง ตัวแบบ หรือตัวชี้วัดทางวิชาการที่ผู้ศึกษานำมาใช้ในการจำกัดหรือกำหนดขอบเขตของการศึกษา การทำวิจัย หรือการทำวิทยานิพนธ์ ด้วยการแสดงให้เห็นถึงการจัดกลุ่มแนวคิดทางวิชาการ และการศึกษาวิเคราะห์ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ และผู้ศึกษาได้นำกรอบแนวคิดนั้นมาใช้เป็นหลักในการศึกษา การทำวิจัย หรือการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้เป็นผลงานทางวิชาการที่เป็นระบบ ชัดเจน เข้าใจง่าย รัดกุม และได้รับการยอมรับเพิ่มมากขึ้น (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553: 24) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร)

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการที่เรียกว่า 11M (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553: 24-26) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร) ต่อจากนี้ไปเรียกว่า “กรอบแนวคิด 11M” มาเป็นกรอบแนวคิด ซึ่งประกอบด้วย 11 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Man) (2) การบริหารงบประมาณ (Money) (3) การบริหารงานทั่วไป (Management) (4) การบริหารวัสดุอุปกรณ์ (Material) (5) การบริหารคุณธรรม (Morality) (6) การให้บริการประชาชน (Market) (7) การบริหารข่าวสาร หรือข้อมูลข่าวสาร (Message) (8) วิธีการ ระเบียบ แบบแผน หรือเทคนิค (Method) (9) การบริหารเวลา หรือกรอบเวลาในการปฏิบัติงาน (Minute) (10) การประสานงาน หรือ ประนีประนอม (Mediation) และ (11) การวัดผล หรือการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Measurement) แต่ในที่ผู้ศึกษาได้นำมาใช้เพียง 10 ด้าน โดยตัดด้าน “ การให้บริการประชาชน (Market)” ออก เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ ได้เน้นศึกษาเรื่องสวัสดิการผู้ต้องขัง เห็นได้อย่างชัดเจนจากหัวข้อ วิทยานิพนธ์ และวัตถุประสงค์การวิจัย ที่มีคำว่า สวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงไม่ได้เลือกนำด้านการบริการประชาชนมาใช้ด้วย

ผู้ศึกษาได้นำ “กรอบแนวคิด 11M” มาเป็นกรอบแนวคิดสำหรับการจัดกลุ่มและการวิเคราะห์ “ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง” และ “การพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง” ที่เป็นวัตถุประสงค์การวิจัยที่สำคัญ หรือเป็นวัตถุประสงค์หลัก จำนวน 2 ข้อ นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังได้

กำหนดให้ “ปัญหา และการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง” ที่จัดกลุ่มและวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิด 11M แต่นำมาปรับใช้เพียง 10 ด้าน” เป็นตัวแปรอิสระ หรือเป็นเหตุ (cause) ส่วน การเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาการบริหารจัดการด้านการจัดสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง” เป็นตัวแปรตาม หรือเป็นผล (effect) ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ
กับตัวแปรตามที่นำมาใช้ในการศึกษาคั้งนี้

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาได้เลือกนำกรอบแนวคิด 11M ดังกล่าวมาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิด เนื่องจากเป็นกรอบแนวคิดหรือตัวชี้วัดการบริหารเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการที่มีความละเอียด ชัดเจน ครอบคลุมครบถ้วนถึง 11 ด้าน และเข้าใจง่าย ไม่เพียงเท่านั้น ได้มีการนำกรอบแนวคิดนี้มาปรับใช้ทางวิชาการ และมีการตีพิมพ์เผยแพร่อีกด้วย ตัวอย่างเช่น ฤชพงศ์ สัญญุโชติ (2551: 4) ในวิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริการรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เรื่อง “การเพิ่มขีดความสามารถในการบริหาร

จัดการเพื่อแก้ไขปัญหาเพลิงไหม้ของเจ้าหน้าที่ดับเพลิง สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร” และสุวณี จรุงโรจน์ ณ อุชยา (2551: 5) ในวิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เรื่อง “การวิเคราะห์การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนด้านระบบพิธีการศุลกากรนำเข้า และส่งออกทางอิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสารของกรมศุลกากร”

อย่างไรก็ตาม กรอบแนวคิดดังกล่าวนี้ย่อมมีข้อจำกัดบางประการ เช่น ข้อจำกัดด้านการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม หรือการเมือง ที่อาจทำให้กรอบแนวคิดนี้ครอบคลุมได้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ประกอบกับเป็นกรอบแนวคิดที่นักวิชาการไทยได้แจกแจงปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการไว้ 11 ด้าน แต่อาจไม่ได้รับการยอมรับจากนักวิชาการบางส่วน อีกทั้งข้อจำกัดของกรอบแนวคิดดังกล่าวนี้ยังขึ้นอยู่กับความเชื่อ ทศนคติ และความสนใจของผู้บริหารของหน่วยงานอีกด้วยว่าจะนำมาใช้หรือไม่เพียงใด

หมายเหตุ การสร้างกรอบแนวคิดเพื่อช่วยให้การทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์เป็นผลงานทางวิชาการที่เป็นระบบ ชัดเจน เข้าใจง่าย รัดกุม และได้รับการยอมรับเพิ่มมากขึ้น ที่สำคัญมี 2 แบบ

1) แบบที่หนึ่ง คือ “กรอบแนวคิดสำเร็จรูป” ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นด้วยการนำตัวชี้วัดของกรอบแนวคิดจำนวน 1 กรอบมาประยุกต์หรือปรับให้เข้ากับหน่วยงานหรือบุคลากรในงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ที่กำลังศึกษา

2) แบบที่สอง คือ “กรอบแนวคิดประดิษฐ์ขึ้นเอง” หรือกรอบแนวคิดตามสิ่งที่ผู้ศึกษาไปค้นหาด้านดี ๆ ของกรอบแนวคิดหลาย ๆ กรอบแล้วนำมาสร้างหรือประดิษฐ์เป็นกรอบแนวคิดของตัวเองขึ้นเพื่อนำมาปรับในการศึกษา

ในการสร้างกรอบแนวคิดทั้ง 2 แบบนั้น ผู้ศึกษาจำเป็นต้องมีการประยุกต์ด้วยเสมอ เพื่อให้เป็นกรอบแนวคิดที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับหน่วยงานและบุคลากรที่กำลังศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวกับการประยุกต์นั้น หากผู้ศึกษาเพิ่งเคยทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ก็ควรเป็นการประยุกต์บนพื้นฐานของกรอบแนวคิดทางวิชาการที่มีอยู่แล้ว โดยอาจนำกรอบแนวคิดแบบที่หนึ่งซึ่งเป็นกรอบแนวคิดแบบสำเร็จรูปที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ อันมิใช่ประยุกต์ด้วยการสร้างหรือประดิษฐ์กรอบแนวคิดใหม่ขึ้นมาเอง เพราะผิดหลักการสำคัญ คือ การไม่ได้สร้างกรอบแนวคิดมาจากสิ่งที่มีอยู่เดิม จากนั้น จึงนำมาพัฒนาหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งขึ้น ต่อเมื่อผู้ศึกษามีความชำนาญและมีประสบการณ์พอควรแล้ว ผู้ศึกษาจึงควรที่จะสร้างหรือประดิษฐ์กรอบแนวคิดแบบที่สองขึ้นเองต่อไป

อย่างไรก็ตาม การสร้างกรอบแนวคิดสำหรับการทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ไม่จำเป็นต้องแบ่งเป็น 2 แบบดังกล่าวข้างต้นเสมอไป ยังอาจแบ่งออกเป็น 3 แบบก็ได้ ขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้จัดแบ่ง ทั้ง 3 แบบ ได้แก่

- 1) แบบที่หนึ่ง การนำกรอบแนวคิดสำเร็จรูปที่มีอยู่แล้วจำนวน 1 กรอบมาใช้ในการทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ทั้งหมด เช่น นำกรอบแนวคิดการบริหารจัดการแบบสมดุล (Balanced Scorecard) กรอบแนวคิดการปฏิบัติราชการตามคำรับรองของหน่วยงาน หรือกรอบแนวคิดการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) กรอบใดกรอบหนึ่งมาใช้
- 2) แบบที่สอง การนำกรอบแนวคิดสำเร็จรูปที่มีอยู่แล้วจำนวน 1 กรอบมาเป็นตัวหลักและนำมาปรับ โดยผู้ศึกษาอาจตัด หรือเพิ่มตัวชี้วัดของกรอบแนวคิดนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับหน่วยงานหรือบุคลากรที่ทำการศึกษาหรือวิจัย ทั้งนี้ ผู้ศึกษาควรให้เหตุผลไว้ด้วยเสมอ เช่น นำกรอบแนวคิดการบริหารจัดการแบบสมดุลที่ประกอบด้วย 4 ด้านมาใช้ โดยอาจตัดตัวชี้วัดของกรอบแนวคิดดังกล่าวให้เหลือเพียง 3 ด้าน หรืออาจเพิ่มตัวชี้วัดของกรอบแนวคิดดังกล่าวเป็น 5 ด้าน ก็ได้
- 3) แบบที่สาม การนำกรอบแนวคิดสำเร็จรูปที่มีอยู่แล้วจำนวนมากกว่า 1 กรอบ หรือหลายกรอบมาเป็นฐาน และผู้ศึกษาเลือกเฉพาะตัวชี้วัดหรือด้านที่สำคัญเพื่อนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดใหม่

4. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย หรือขอบเขตของการศึกษา หมายถึง การกำหนดกรอบหรือแนวทางการศึกษาไว้ โดยนำวัตถุประสงค์การวิจัยข้างต้นมาขยายความในรายละเอียดเพื่อให้แต่ละเรื่องหรือแต่ละประเด็นชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอบเขตการวิจัยต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553: 11) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน”) (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร) สำหรับขอบเขตการวิจัยของการศึกษาคั้งนี้แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านพื้นที่ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาคั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง การพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง ภาพรวมการบริหารจัดการและภาพรวมแนวโน้มของการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง และการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมของการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง โดยนำกรอบแนวคิด 11M มาปรับ

ใช้ ทั้งนี้ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้างต้นเท่านั้น โดยได้แบ่งการนำเสนอเป็น 5 บท ซึ่งมีสาระสำคัญในแต่ละบท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ นำเสนอข้อมูลทางวิชาการอย่างเป็นระบบรวม 7 หัวข้อ เริ่มจาก (1) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (2) วัตถุประสงค์การวิจัย (3) กรอบแนวคิดการวิจัย (4) ขอบเขตของการวิจัย (5) ข้อจำกัดในการวิจัย (6) นิยามศัพท์เฉพาะ และ (7) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ เช่น หนังสือ บทความ อินเทอร์เน็ต (Internet) และผลงานวิจัย ประกอบด้วย 4 หัวข้อ ได้แก่ (1) แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการ และสวัสดิการ และยุทธศาสตร์ (2) แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการที่เรียกว่า 11M หรือกรอบแนวคิด 11M (3) แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขัง และ (4) ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ของเรือนจำกลางบางขวาง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย นำเสนอขั้นตอนหรือวิธีวิจัยที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 6 หัวข้อ ได้แก่ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล (4) การวิเคราะห์ข้อมูล (5) ระยะเวลาทำการวิจัย และ (6) แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสนาม โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่ (1) สถานภาพของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง (2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม (3) สรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้จากความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง และ (4) การสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ เป็นการสรุปข้อมูลวิจัยโดยนำข้อมูลมาจากการวิจัยสนามอย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย พร้อมกับนำข้อมูลดังกล่าวมาอภิปรายผลและเสนอข้อเสนอแนะไว้ด้วย ในตอนสุดท้ายเป็นบรรณานุกรม และภาคผนวก

4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่ในเรือนจำกลางบางขวาง ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดนนทบุรีเท่านั้น

4.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (รายละเอียดได้แสดงไว้ในบทที่ 3) แบ่งเป็น 2 ข้อ

4.3.1 ประชากร คือ จำนวนประชาชนเป้าหมายทั้งหมด ซึ่งในที่นี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่หนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในเรือนจำกลางบางขวางรวม 306 คน

ประเภทที่สอง คือ ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวางรวม 4,115 คน (ที่มา : รายงานประจำวัน โดยย่อ วันที่ 23 ก.พ. 2554)

รวมประชากรทั้ง 2 ประเภท (306 + 4,115) เท่ากับ 4,421 คน

4.3.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนของประชากรทั้ง 2 ประเภทดังกล่าวที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,828 คน แบ่งเป็น

ประเภทที่หนึ่ง มีจำนวน 273 คน

ประเภทที่สอง มีจำนวน 1,555 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรการหาเชื่อมั่น 98 % และความคลาดเคลื่อนจำนวนกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.02

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกนำประเภทที่หนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในเรือนจำกลางบางขวาง และประเภทที่สอง คือ ผู้ต้องขังที่คุมขังในเรือนจำกลางบางขวาง มาเป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ เพราะเป็นกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงในฐานะผู้ปฏิบัติงานและผู้ได้รับผลจากการปฏิบัติงานหรือการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง ตามลำดับ ตามลำดับ

5. ข้อยกเว้นในการวิจัย

ข้อยกเว้นในการวิจัย หมายถึง เหตุผลที่ทำให้การศึกษาต้องจำกัดอยู่ในขอบเขตหรือหัวข้อตามที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของการศึกษาและขอบเขตของการศึกษาเท่านั้น (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2553: 13) ในหนังสือ เรื่อง “หลักการและเทคนิคการเขียนงานวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงาน” (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไพร่เพช) สำหรับข้อยกเว้นในการวิจัยของการศึกษารุ่นนี้ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ข้อยกเว้นด้านเนื้อหา ข้อยกเว้นด้านพื้นที่ และข้อยกเว้นด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

5.1 ข้อยกเว้นด้านเนื้อหา การศึกษารุ่นนี้ ผู้ศึกษาทำการศึกษาเฉพาะเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และขอบเขตของการวิจัยข้างต้นเท่านั้น โดยไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านอื่น เช่น ด้านนโยบาย ด้านอำนาจหน้าที่ และด้านการจัดองค์การ

5.2 ข้อยกเว้นด้านพื้นที่ การศึกษารุ่นนี้ ผู้ศึกษาทำการศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่ในเรือนจำกลางบางขวางในจังหวัดนนทบุรีเท่านั้น โดยไม่ครอบคลุมไปถึงเรือนจำอื่น ๆ

5.3 ข้อยกเว้นด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การศึกษารุ่นนี้ ครอบคลุมประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เฉพาะเจ้าหน้าที่ และผู้ต้องขังที่สังกัดเรือนจำกลางบางขวาง เนื่องจากเป็นกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการศึกษารุ่นนี้

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 6 หัวข้อ ได้แก่

6.1 การพัฒนา หมายถึง การกำหนดและวางแผนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า และมุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการจัดสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง ตามกรอบแนวคิด 11M

6.2 การบริหารจัดการ (management administration) หมายถึง การดำเนินงาน หรือแนวทางการปฏิบัติงานใด ๆ ของเรือนจำกลางบางขวาง หรือบุคลากรของเรือนจำกลางบางขวาง ที่เกี่ยวกับด้านการจัดสวัสดิการผู้ต้องขัง ทั้งนี้ ตามกรอบแนวคิด 11M

6.3 สวัสดิการผู้ต้องขัง หมายถึง ประโยชน์หรือบริการต่าง ๆ ที่เรือนจำจัดให้ผู้ต้องขังสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพและการได้รับการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตามสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สวัสดิการร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง

6.4 ร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง หมายถึง ร้านจำหน่ายสิ่งของสำหรับผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง ที่ดำเนินการตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขัง พ.ศ. 2513

6.5 เรือนจำกลางบางขวาง หมายถึง ส่วนราชการสังกัดกรมราชทัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545

6.6 ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการที่เรียกว่า 11M หมายถึง กรอบแนวคิดหรือตัวชี้วัดที่นำมาใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ โดยเรียกว่า กรอบแนวคิด 11M ซึ่งประกอบด้วย 11 ด้าน แต่นำมาปรับใช้เพียง 10 ด้าน (สำหรับเหตุผลได้นำเสนอไว้แล้วในหัวข้อ 3. กรอบแนวคิดการวิจัย ข้างต้น) ดังนี้

6.6.1 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Man) หมายถึง การบริหารจัดการหรือการดำเนินงานเกี่ยวกับกับบุคลากรของเรือนจำกลางบางขวาง

6.6.2 การบริหารงบประมาณ (Money) หมายถึง การบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับรายรับรายจ่าย และงบประมาณของเรือนจำกลางบางขวาง

6.6.3 การบริหารงานทั่วไป (Management) หมายถึง การบริหารจัดการทั่วไปภายในหน่วยงานของเรือนจำกลางบางขวาง

6.6.4 การบริหารวัสดุอุปกรณ์ (Material) หมายถึง การบริหารจัดการที่เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ของเรือนจำกลางบางขวาง

6.6.5 การบริหารคุณธรรม (Morality) หมายถึง การบริหารจัดการให้บุคลากรของเรือนจำกลางบางขวาง มีจริยธรรมหรือคุณธรรมในการปฏิบัติงาน

6.6.6 การบริหารข่าวสาร หรือข้อมูลข่าวสาร (Message) หมายถึง การบริหารจัดการข่าวสารหรือข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง และทันสมัยของเรือนจำกลางบางขวาง

6.6.7 วิธีการ ระเบียบ แบบแผน หรือเทคนิค (Method) หมายถึง การบริหารจัดการที่คำนึงถึงวิธีการ ระเบียบ แบบแผนและเทคนิคที่เหมาะสมของเรือนจำกลางบางขวาง

6.6.8 การบริหารเวลา หรือกรอบเวลาในการปฏิบัติงาน (Minute) หมายถึง การบริหารจัดการที่ให้ความสำคัญกับเวลา หรือมีกรอบเวลาในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีแผนงานที่เหมาะสมเป็นไปได้ มีการวางแผนรายละเอียดการปฏิบัติงานและการติดตามประเมินผลที่ตรงตามเวลาที่ได้กำหนดไว้ของเรือนจำกลางบางขวาง

6.6.9 การประสานงาน หรือการประนีประนอม (Mediation) หมายถึง การบริหารจัดการที่ให้ความสำคัญกับการติดต่อ ความร่วมมือ และการประนีประนอมกันระหว่างบุคลากรทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน รวมทั้งกับหน่วยงานอื่นของเรือนจำกลางบางขวาง

6.6.10 การวัดผล หรือการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Measurement) หมายถึง การบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการวัด และการประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของเรือนจำกลางบางขวาง

6.7 ปัญหา หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ และ/หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเป็นปัญหา อุปสรรค สิ่งที่มีลักษณะไม่ดี ไม่พร้อม หรือไม่สมควร ทั้งนี้จะต้องได้รับการแก้ไข ปรับปรุง หรือพัฒนา

“ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่นำมาเป็นตัวอย่างในแบบสอบถาม” ในที่นี้หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวางตามกรอบแนวคิด 1M ที่สำคัญและจำเป็น ได้แก่ (1) ปัญหาเรื่องการค้าแรงงานร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังเกี่ยวกับสินค้าที่เรือนจำจัดจำหน่ายมีความหลากหลายและตรงกับความต้องการ คุณภาพของสินค้าที่เรือนจำจัดจำหน่าย และราคาสินค้า และ (2) ปัญหาเรื่องความเหมาะสมของอาหารที่จัดเลี้ยงผู้ต้องขังกับงบประมาณที่ได้รับ (ที่มา : รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ต้องขังต่อการจัดสวัสดิการในเรือนจำกลางบางขวาง ส่วนสวัสดิการ เรือนจำกลางบางขวาง ประจำปีงบประมาณ 2552) โดยผู้ศึกษาได้เลือกนำปัญหาดังกล่าวนี้เพียง 1 ปัญหา ได้แก่ “ปัญหาเรื่องการค้าแรงงานร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังเกี่ยวกับสินค้าที่เรือนจำจัดจำหน่ายมีความหลากหลายและตรงกับความต้องการ คุณภาพของสินค้าที่เรือนจำจัดจำหน่าย และราคาสินค้า” มาใช้เป็นตัวอย่างในการทำ

หรือสร้างแบบสอบถามเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามได้มองเห็นภาพ เข้าใจ และตอบแบบสอบถามได้อย่างตรงประเด็นเพิ่มมากขึ้น

สำหรับเหตุผลที่ผู้ศึกษาเลือกปัญหาดังกล่าว เนื่องจาก เห็นว่าผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ต้องขังต่อการจัดสวัสดิการในเรือนจำกลางบางขวาง ผู้ต้องขังให้ความสำคัญกับการจัดสวัสดิการเกี่ยวกับการดำเนินงานร้านสงเคราะห์ผู้ต้องขังน้อยกว่าสวัสดิการด้านอื่นๆ จึงน่าสนใจและสมควรนำมาศึกษา

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาครั้งนี้คาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ โดยผู้ศึกษาแบ่งเป็น 4 หัวข้อ ได้แก่ องค์ความรู้ใหม่ ประโยชน์ในทางวิชาการ ประโยชน์ในทางปฏิบัติงาน และประโยชน์ต่อประชาชน ดังนี้

7.1 องค์ความรู้ใหม่ คำว่า องค์ความรู้ หมายถึง ความรู้ที่กำหนดขอบเขตได้และระบุเฉพาะเจาะจงได้ เป็นสิ่งที่สร้าง ผลผลิต พัฒนา เผยแพร่ ถ่ายทอด และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ จะทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่หรือสร้างความรู้ทางวิชาการ คือ หน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ทราบและเข้าใจปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การพัฒนาการบริหารจัดการ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ภาพรวมการบริหารจัดการและภาพรวมแนวโน้มของการพัฒนาการบริหารจัดการตลอดจนการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมของการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง ตามกรอบแนวคิด 11M แต่นำมาปรับใช้เพียง 10 ด้าน

7.2 ประโยชน์ในทางวิชาการ แบ่งเป็น 2 ข้อ

7.2.1 กรมราชทัณฑ์ได้ทราบและเข้าใจข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การพัฒนาการบริหารจัดการ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ภาพรวมการบริหารจัดการและภาพรวมแนวโน้มของการพัฒนาการบริหารจัดการตลอดจนการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มต่อภาพรวมของการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง ตามกรอบแนวคิด 11M แต่นำมาปรับใช้เพียง 10 ด้าน

7.2.2 หน่วยงาน บุคลากร และสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนนักศึกษาได้นำข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำ

กลางบางขวาง จากการศึกษาครั้งนี้ ไปเป็นข้อมูลสำหรับการเรียนการสอน การศึกษา หรือการทำวิจัยต่อไป

7.3 ประโยชน์ในทางปฏิบัติ หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐจะได้รับประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างน้อย 2 ข้อ ดังนี้

7.3.1 กรมราชทัณฑ์ สามารถนำผลจากการศึกษาครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานหรือในการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำ ในทุก ๆ เรือนจำทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

7.3.2 เรือนจำทหารทั้ง 3 เหล่าทัพ จะได้รับประโยชน์จากการศึกษาครั้งนี้ โดยนำข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และข้อเสนอแนะไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานหรือการพัฒนาการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง

7.4 ประโยชน์ต่อประชาชน ในส่วนของประชาชนหากนำไปศึกษา จะช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง และเกิดความมั่นใจว่า เรือนจำกลางบางขวาง และ/หรือ กรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพในการควบคุม แก้ไข และพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขังเพื่อคืนคนดีมีคุณค่าสู่สังคม รวมทั้งการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับสวัสดิการผู้ต้องขังนอกจากนี้ ประชาชนยังนำไปใช้ประโยชน์ เช่น นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือแสดงความคิดเห็น รวมตลอดทั้งการติดตาม และการตรวจสอบการบริหารจัดการที่สนับสนุนสวัสดิการผู้ต้องขังของเรือนจำกลางบางขวาง ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ หรือตามกฎหมายด้วย

